

Mödrarna och amningen

Barnläkarna har med stigande oro iakttagit, att mödrar allt oftare undandrar sig amningen. Läkarna slår nu larm och vid ett sammanträde med barnläkarförbundet beslöts att förbundet skulle göra följande uttalande i frågan:

”Under senare år har en nedgång i amningsfrekvensen kunnat iakttagas. En bidragande orsak härvidlag synes ha varit, att en viss rådvillhet gjort sig gällande beträffande betydelsen av amningens genomförande i dagens läge med förbättrade metoder för konstgjord uppfödning. Svenska Barnläkareförbundet har ansett det angeläget att till vägledning för de läkare och sjuksköterskor som har att med mödrarna diskutera den viktiga frågan om spädbarnets uppfödning sammanfatta några argument som kunna användas i informationen.

1. Modersmjölken är barnets naturliga föda och har en för barnets behov avpassad sammansättning. Den kan icke helt efterliknas med någon konstgjord produkt.

2. Modersmjölken är av särskild betydelse för kroppsligt svaga barn, för prematura barn, för barn med anlag för allergisk åkomma och för barn med allvarlig sjukdom.

3. Modersmjölken synes öka barnets mot-

ståndskraft mot infektionssjukdomar under den första levnadstiden.

4. Amningen innebär en praktisk och hygienisk näringstillförsel även under ogynnsamma yttre betingelser.

5. Amningen ger en regelbunden och intim kontakt mellan mor och barn och därigenom främjas barnets harmoniska utveckling.

6. Amningen bör om möjligt fullföljas, helt eller delvis, fram till halvårsåldern. Även en kortare tids amning är dock av stort värde.

I de fall, där svårigheter för en adekvat genomförd bröstuppfödning uppstår, bör vid rådgivningen för- och nackdelar noggrant vägas mot varandra. Den som ger råd måste vara beredd att individualisera. Att framställa amningen som en obetingad skyldighet kan ej anses vara rätt under de social-medicinska förhållanden, som för närvarande råder i vårt land. Detta kan hos modern skapa omotiverade känslor av mindervärde och irritation, som även kan påverka barnet.

Uppsala den 27 maj 1961

För Svenska Barnläkareförbundet:

Gillis Herlitz
Ordf.

/ Herbert Enell
Skr.”

Alkoholbruk bland ungdom

Centralförbundet för nykterhetsundervisning har i en liten skrift redovisat intervjuundersökningar bland unga fyllerister. Den ena undersökningen är utförd av byrådirektör Collet och omfattar 1.190 personer under 25 år från de flesta av rikets städer, omhändertagna för fylleriförseelser under en tremånadersperiod. Det visade sig att tre fjärdedelar av ungdomarna var yrkesverksamma vid förseelsen, 12 procent arbetslösa, 7 procent inkallade och 5 procent studerande. Flertalet, eller 750, hade icke någon utbildning utöver folkskola. 30 procent var gifta, ringförlovade eller i stadigt sällskap och 12 procent hade barn. Enligt uppgift var föräldrarna till dessa ungdomar nykterister i 27 procent, använde sällan sprit i 43 procent, medan 22 pro-

cent av föräldrarna använde sprit ibland. Det är väsentligt sobrare siffror än den undersökning över den manliga befolkning som nykterhetskommittén gjorde för några år sedan, varvid endast 10 procent var absolutister och 14 procent nästan absolutister. 38 procent hade ingen fritidssysselsättning och endast 28 procent tillhörde förening. Större delen av ungdomarna eller 850 stycken hade icke något motorfordon. 27 procent hade berusat sig på restaurang eller ölkafé, vilket är väsentligt högre än den genomsnittliga siffran för fyllerister, där endast 13 procent berusar sig på restaurang. Knappast hälften av de tillfrågade har uppgivit något egentligt skäl till alkoholförtäringen, vilken ofta synes ha kommit till av en ren slump, ofta i sällskap med obe-